

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Tertiam, & Quartam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Collationis Beneficiorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98599)

habitu, & tonsuram esse immunes à Muneribus.

- Contrarium nihilominus, quod scilicet Clerici Coniugati teneantur, soluere Collectas, Datia, & gabellas pro bonis propriis tenuerunt Abb. in c. ex parte de Cleric. coniugat. Bal. in Margarit. in verbo Clericus versic. fin. Bertachin. de gabellis par. 7. num. 12. Guid. Pap. decif. 383. num. 2. vbi Add. Couar. pract. quæst. cap. 31. num. 9. Rodriguez opusc. 7. n. 79. Festas. in tract. de æstim. & Collect. par. 4. cap. 1. num. 7. Alvarez in specul. Iur. Pontific. cap. 35. in princip. Duen. Regul. 100. fallent. 10. vbi alios allegat Zerola in praxi episcop. in verbo Clericus §. 9. in fin. Thomat. in tract. de Muner. sect. si quispiam num. 14. Remig. de Gon. in tract. de carit. subsid. q. 65. num. 5. & 6. & alij plures, quos breuitatis causa omitto. Ex quibus patet quod hæc secunda opinio est magis communiter recepta, & à Doct. oribus amplexa.

RESOLVT. CXXIV.

- 1 Coniugati qui non possunt ordinari sunt incapaces beneficiorum.
- 2 Coniugati amittunt beneficia obtenta ante matrimonium.

An Clericus coniugatus possit habere beneficia.

- Coniugati, qui ordinari prohibentur sunt incapaces beneficiorum cap. 2. & cap. diuersis fallacijs, & cap. cum decorem de Clericis coniugat. facit tex. in cap. vnic. versic. in ceteris autem eod. titul. in 6. de quo bene Lambert. de Iur. patronat. l. p. 2. lib. q. 7. art. 3. Capra Regul. 97. à n. 23. Hoied. de Incompatibil. benefic. p. 1. cap. fin. n. 76. & 77. Parif. de Resignat. Benefic. lib. 4. q. 2. à num. 27. & 99. Sanchez de Matrimon. lib. 7. disputat. 42. n. 14. Less. de Iust. & Iur. lib. 2. cap. 34. dub. 21. ad cō vt etiam beneficia ante matrimonium obtenta amittant, vt late tradit Garfias de Benefic. cap. 8. par. 11. & procedit etiam in administratione Ecclesiastica, nempe quæ personæ Ecclesiasticæ assignatur, cuius etiam sunt incapaces, licet non sit beneficium Cæsar de Grass. in decif. 114. & dec. 91. Nec ex dispensatione Episcopi potest habere beneficium etiam simplex, vt contra antiquos bene probans tenet Abb. num. 7. incip. Ioannes de cleric. coniugat. Selua de Benefic. p. 1. quæst. 7. n. 18. Lambertin. vbi supra n. 8. Rossiniac. de benefic. cap. 3. à n. 3. Henriquez in summa lib. 13. cap. 14. §. 1. Parif. de Resignat. benefic. lib. 4. quæst. 2. n. 29. Capra Regul. 97. n. 43. Episcopus enim non dispensat contra Ius, nisi in casibus à Iure expressis, vt in proposito scribit Sanchez de Matrimon. lib. 7. disputat. 42. n. 18.

PRAXIS COLLATIONIS BENEFICIORVM.

RESOLVTIO CXXV.

- 1 Beneficij collatio facta excommunicato est nulla.
- 2 Excommunicatus ignorans se esse excommunicatum potest impetrare beneficium.
- 3 Excommunicatus potest acceptare beneficium in vim gratia obtente ante excommunicationem.
- 4 Excommunicatus censetur dispensatus ad obtinendum beneficium si à Papa in collatione apponitur, clausula absolutiua à penis, & censuris à quocumque latis.
- 5 Excommunicatus habet electionem & optionem, & quare eod. num.

Beneficij collatio excommunicato facta an teneat de iure.

- 1 Beneficij collatio facta excommunicato nulla est. Rota in decif. 195. incip. acceptatio facta in nouis Boer. in decif. Burdegal. 119. sub num. 1. in decif. 290. num. 1. Gulielm. Callador. in tit. de præbendis in decif. 1. n. 6. Francisc. Marc. in decif. Delphin. 920. n. 2. 3. vol. 1. & in decif. 884. n. 22. vol. 2. Simon. Maiol. de irregul. lib. 3. cap. 21. num. 3.
- 2 Limita primo quod excommunicatus ignorans se excommunicatum potest beneficium impetrare, & Apostolicas literas obtinere, Rota in decif. 281. incip. Nota glos. Nouissimè Const. de facti scientia, & ignorantia, Inspeccione 96. num. 1.
- 3 Limita secundo posse excommunicatum acceptare beneficium in vim gratia obtente ante excommunicationem Card. Bignetus in decif. 4. titul. de sentent. excommuni. Franc. Marc. in decif. Delphi. 88. num. 21. vol. 2.
- 4 Limita tertio si in collatione beneficij Papa apponit clausulam hanc, Te a censuris, & penis quauis auctoritate, & à quocumque latis quibus innodatus existis ad effectum harum tantummodo consequendum absoluius, & absolutum fore censentes, tunc ad beneficium illud obtinendum dispensatus censetur, vt dicit Alber. de Rosat. in l. à procedente in princip. C. de dilatio, vbi inquit id obtinuisse à Benedicto XII. Summo Pontifice, dum Romæ esset Mediolanensem Legatus, quem referens sequitur Nicol. Boer. in dict. decif. Burdegal. 290. n. 2. 3.
- 5 Sublimita supradictam tertiam limitationem, quod si per annum perseveraret in excommunicatione, ex illius contumacia beneficium illud non obtineret Nicol. Boer. in d. dec. 290. n. 3. Francisc. Marc. in d. decif. 884. num. 22. volum. 2.
- 6 Limita autem quarto excommunicatum habere electionem & optionem quia sunt facti, & voluntatis, non autem iuris, vt dicit Rot. in decif. 195. incip. acceptatio, & in decif. 315. incip. habens in nouis.

RESOLVTIO CXXVI.

- 1 Quæ ætas requiratur de Iure antiquo in obtinendo præbenda vel canonicatum, tam in cathedrali, quam collegiata.
- 2 Quid statuit Conc. Trid. sess. 23. c. 5. de ætate ad obtinenda dicta beneficia.
- 3 Quæ ætas requiratur Iure Canonum in beneficio curato.
- 4 Papa prouidendo minori ætati, quam est de Iure videtur cum illa dispensare.

In collatione Beneficiorum quæ ætas exigatur.

- 1 In Cathedrali Ecclesia minor 14. annorum, immo etiam septennis potest obtinere canonicatum, aut præbendam, & in collegiata c. ex eo quod vbi glos. & Doct. de elect. in 6. glos. in c. si eo tempore de re script. in 6.
- 2 Secus verò de iure nouissimo Concil. Trid. quo esse debet maior 14. annorum, vt patet sels. 23. c. 6. nullus facit. Rota in decif. 204. incip. Nota quod minor, & in decif. 216. incipien. Nota quod vbi Martin. Nauar. in summa Confelsar. cap. 25. n. 22. 135. Antonut. in Cateches. Neapol. c. 8. Ioannes Coras. in Paraphras. Sacerdot. p. 3. n. 2. Simon. Maiol. de Irregul. lib. 1. c. 3. n. 12. Borell. de Magistrat. Edictis lib. 1. cap. 6. n. 29.
- 3 Dignitas autem curæ de iure canonum ætatem viginti quinque annorum requirit cap. cum in cunctis §. interiora de elect. Nisi Papa prouideat quia prouidendo cum illo dispensare videtur vt dicit Puteus in decif. 403. lib. 1. licet attentare videretur tunc à Papa dispens.

dispensatum censeris, si illud expresserit, ut dicit idem Puteus in decif. 445. lib. 2. & dispositionem dicti cap. cum in cunctis approbavit Concil. Trid. sess. 24. c. 12. in cap. Cum dignitates, & habetur in c. licet canon. cum seq. de elect. in 6. Abique tamen dispensatione Apostolica curatum beneficium a minore viginti-quinque annorum obtineri nequit Anton. Augustin. in decif. nouis. Rom. 162. num. 1. lib. 3. vol. 3.

RESOLVTIO CXXVII.

- 1 Mortuis beneficiatis colligantibus beneficium remanet liberum.
- 2 Appellatione mortis veniunt, & civilis, & naturalis.
- 3 Per subrogationem litis non dicitur extincta lis.
- 4 Reus superstes potest prosequi litem, nec lis dici potest extincta sed non è contrario vide num. 5.
- 6 Hoc procedit mortuo auctore in prima instantia, quia tunc dicitur finire lis.

Duobus beneficiatis colligantibus mortuis extinguitur lis, & beneficium remanet liberum.

- 1 Hanc opinionem tenuerunt Puteus in decif. 354. num. 2. lib. 3. argum. clemen. vnicæ in princip. ut lit. pendente Ægid. in decif. 155. incip. mortuo auctore Cassador. in decif. 1. tit. de re iudic. Mohedan.
- 2 in decif. 242. Ampliat. etiam in morte civili, cum mortis appellatione, veniat tam naturalis, quam civilis, ut voluit Cassador. in decif. 3. num. 6. tit. ut lit. pendente.
- Declara tamen posse Papam auctore mortuo in ius, & litem alium subrogare, & per talem litis subrogationem lis non dicitur extincta, sed per subrogationem alterius personæ censetur litem durare Cassad. in decif. 4. tit. ut lit. pend.
- 4 Declara secundò quod si reus superstes vellet litem prosequi, posset hoc facere, nec diceretur litem extinguì, quia posset pro eo dari, & sequi sententia absolutoria, ut per Ægid. in d. decif. 156. & Cassador. in d. decif. 1. & decif. 6. titul. ut lit. pend. Grals. in decif. 188. Mil. in verb. litis pendencia.
- 5 Declara tertio quod si moreretur reus, auctor non posset litem prosequi, sed quo ad ipsum diceretur extincta, & ita intelligi oportere Rotam in decif. 144. incip. in causa in nouis, scribit Bellamer. in d. decif. 156. Cassador. in d. decif. 1. de sentent. & re iudicata in decif. 6. ut lit. pend. refert, & sequitur Lancelot. de Attent. par. 2. in probat. c. 4. n. 271. & seq.
- 6 Declara quarto quæ diximus de morte auctoris procedere, si mortuus sit in prima instantia, quia tunc dicitur lis finire, secus in secunda instantia, & quando in prima pronuntiatum fuisset contra reum, ut declarauit Rota per Puteum in decif. 159. num. 1. lib. 2. ubi dicit ita interpretatum fuisse Bellamer. decif. 156. supra allegatam.

RESOLVT. CXXVIII.

- 1 Beneficij Collatio vel renunciatio probari potest per testes, & n. 8. & 9. ubi locum habeat.
- 2 Collationem habens ab Ordinario præfertur Collationi Papæ.
- 3 Testes, & instrumenta eandem vim habent.
- 4 Scriptura non requiritur ad probandam Collationem beneficij.
- 5 Collatio beneficij potest per Collatorem probari dummodo producat ut testis vide ibi contrarium.
- 6 Inuestitor feudi admittitur in causa feudi ad informationem tantum.
- 7 Quæ fides habenda sit testimonio secundum personarum qualitatem arbitrandum est.

Aloys. Ricc. Praxis. Pars I II.

8 Beneficij collatio simplicis probatur testibus secus dignitatum, quæ non probatur nisi per sacros apices.

9 Beneficij magni Collatio non potest probari per testes secus si sit modicum.

10 Agens possessorio debet probare Collationem beneficij factam ab habente potestatem.

11 Authoritas Beneficium conferendi probatur fama, & reputatione, & aliis adminiculis, ut si Collator sit in quasi possessione conferendi.

Beneficij collatio, siue renunciatio probari an possit per testes.

- 1 Beneficij collationem, siue renunciationem probari posse per testes prodidit Bald. in cap. 2. extra de restit. spol. num. 3. quem sequitur Dec. in l. nihil tam naturale n. 2. ff. de reg. iur. & in l. cum postea in fine C. de pactis Ias. docuit in rubr. ff. de acqu. possels. num. 17. & ita deciderunt Domini de Rot. dec. 780. in antiqui. & idem Ias. in l. 1. C. de bon. possels. contra tab. & Gig. in tract. pensio. quæst. 4. 5. num. 4. & Lambert. de iure patronat. art. 2. quæst. princip. 3. partis. Nec illud animaduersione dignum, memoria elabi finas, habentem Collationem ab Ordinario præferri Collationi Pontificis, maxime si appareat de eius, quam vocant, prioritate, quam probare debet, ut respondit Bar. Soccin. conf. 67. num. 5. ubi etiam disputatur quid decidendum sit, quando sumus in dubio de prioritate, & quando posterior possidet, & quam vim habeat Clausula motu proprio quoad materiam prioritatis, & in dec. prædicta Dominorum Rotæ in Antiquis dicitur posse etiam probari Collationem siue renunciationem beneficij per instrumenta cum testes & instrumenta eandem vim habeant cap. cum Ioannes Eremita. de fid. instrumentor. & cap. post concessionem de præb. & de huiusmodi probatione per instrumenta, & per testes diximus etiam alibi.
- 2 Primo amplia ut nec etiam requiratur scriptura ad illam probandam Ias. ita docendo scripsit in dict. rubr. ff. de acquirend. poss. num. 17. & in l. cum proponas filios num. 4. C. de pactis dicens se de facto interrogatum fuisse, & ad hoc testatur Bal. in dict. cap. 2. de restit. spol.
- 3 Secundo amplia ut etiam possit probari per collatorem dummodo producat ut testis ita Roma in singul. 739. incipien. quidam dicit per Glo. singul. in cap. 1. si duo de pace tenen. & eius viol. in vi feud. & Glo. in cap. 1. de Cler. viol. pacis Ioan. Crot. in tract. de testib. par. 4. num. 93.
- Contrarium videtur sentire Steph. Aufre. in tract. de test. in ver. Collator. ubi adducit simile dictum Bal. in cap. 2. de pace tenen. §. si duo dict. lib. feud. ubi inquit inuestitorem feudi non admitti in causa feudi ad probationem, sed ad informationem, ut nominant aliquale indicium, & concludit ibid. Steph. tunc collatorem esse admittendum quando nullum ex eo testimonio sentiat commodum, & iuxta genus personarum arbitrium esse statuendum, quæ nam fides sit adhibenda tali testimonio per text. in cap. si quæstiones de simo. & nota. in cap. cum parati de appell. & de hoc videas in conclusione Collator. & Petr. Rebuff. in pract. benefic. in 1. par. tit. reg. ad Coll. benefic. num. 25. vers. sed an Episcopus.
- 4 Primo limita conclusionem ut tantum procedat in beneficijs simplicibus, secus verò in dignitatibus quæ non probatur, nisi per sacros apices l. probatorias C. de diuers. offic. lib. 11. & ita limitat. Bal. in d. cap. 2. extra de restit. spol. quem sequitur remissiuè Ias. in d. rubr. ff. de acquirend. possels. num. 17.
- 5 Secundo limita non procedere si beneficium optimum secus verò si tenue sit potest quippe tunc sic

F 2 probari

probari per testes Bal. in rubr. de rescript. ext. num. 2. vide infra in conclus. Collatio.

- 10 Unde beneficij Collationem sibi factam ab habente au horitatem probare debet qui vult intrare possessorium Rot. decis. 55. in Antiq. quam refert, & sequitur Io. Bapt. Ferr. consil. 23. num. 4. lib. 1.
- 11 Quod quidem probatur per famam, existimationem, & alia adminicula, ut quia collator erat in quasi possessione conferendi, ita Rota decis. 3. alias 123. tit. de probat. in nou. pro hoc allegat c. cum Ecclesia Viterana de elect. & in cap. notio dist. 21. &c. si quis Episcopus 1. qu. 3. & cap. cum ex iniuncto de heret. Dec. in cap. 1. num. 14. de appell. & in cap. veniens num. 42. de except. Petr. Dur. reg. 299. limit. 12.

RESOLVTIO CXXIX.

- 1 Beneficij collatio facta alicui de beneficio renunciato non infringitur ex eo, quod non probetur renunciantem legitime titulum habuisse, & declar. n. 2. ubi sufficit quod renuncians posiderit per triennium.

Beneficiatus an teneatur probare de iusto titulo beneficii renunciantis.

- 1 Beneficij Collationem factam alicui de beneficio renunciantis non infringit ex eo, quod non probetur renunciantem legitime titulum habuisse profitendo, rescriptis Imo. in c. illud de presumpt. cap. innotuit de eo qui fur. ordin. suscept. quem refert, & sequitur Rom. in consil. 465. sufficit tamen probare ipsum fuisse existimatum, & habitum pro rectore illius Ecclesie, ut ibi not. Ro. & Bellam. dec. 545. incip. non obstantibus conclusionibus Lap. allegat. 89. in Dei nomine Amen. vers. venio ad secundum & Bellam. decis. 112. subrogatus & idem in decis. 116. Cassad. decis. 2. de caus. possess. & propriet. num. 4. Boer. decis. 42. num. 30.

Intellige si renuncians possedit per triennium pacifice, quia tunc non tenetur probare iustum titulum, & ita intelligendam esse Rot. decisionem. 192. agenti in nou. inquit Mandol. in addit. ad Rom. in dict. consil. 465. & ante tenuit Philipp. Franc. in cap. susceptum num. 11. de rescript. lib. 6. & dum Lap. alleg. 89. vult requiri longissimam possessionem ad hoc ut quis non teneatur probare iustum titulum sui predecessoris debet intelligi etiam in triennali possessione ita seruasse, & seruare palatium inquit Cassad. dict. decis. 2. suo tempore ibi num. 6. & per Achill. in decis. non impressis decis. 1. titulos antecessoris sub rubr. de tit. sed de hac re commodius, & opportunius in conclus. titulus.

RESOLVT. CXXX.

- 1 Beneficij Collatio clandestina presumitur simulata.
- 2 Contra prouisum clandestine potest excipi de crimine vel infamia ad differendam possessionem.
- 3 Contractus clandestine factus fraudulentus, & simulatus presumitur.
- 4 Presumptio quod collatio clandestina simulata sit tollitur si probetur aliqua legitima causa occulte factam fuisse.
- 5 Presumptio in incertis solummodo locum habet.
- 6 Collatio beneficij palam facta idoneitatem persone presumit, & contrarium asserens probare debet.
- 7 Beneficij collatio clandestina, dicitur nulla, & ibi vide contrarium.
- 8 Collatio beneficij clandestina, & contractus clam factus licet simulata presumantur non tamen nulla sunt, & de beneficij collatione vide in conclus. collatio.

Beneficij collatio clandestina an simulatur presumatur.

- 1 Beneficij collatio in clandestinam presumi simulatam sancitum est in cap. ut nostrum ut Eccles. benef. & cap. ut nostrum de appellat. & ibi Abb. col. fin. ex hoc exijt, ut dicere solitus sit Abb. in cap. cum olim de caus. possess. & prop. num. 17. contra Clau. destine prouisum posse excipi de crimine, vel infamia ad differendam possessionem, quia est presumptio contra talem collationem, quem sequitur Petr. a Biax. in tr. direct. dict. cap. 46. 3. par. num. 2. Bart. Cep. in tr. de sim. contra 20. presumpt. num. 67. hinc optime respondet quod ad hanc rem tradunt de contractu clandestine facto eum presumi fraudulentum, & simulatum scriptum reliquere Doctor. in l. ab Anastasio C. mand. & in l. post contractum ubi precipue Bart. versic. quartus casus. ff. de donat. text. in clemen. ex grandi de vlturis l. data C. de donat. quod idem comprobatur. text. cum gloss. in cap. consuluit de offic. deleg. ubi habetur illum, qui male agit odio prosequi lucem, ut scripsit Innoc. in cap. 1. de fide instrum. tot. tit. extr. de clandest. de sponlat. & prae dicta sunt vera, nisi probarent aliqua legitima causa talem collationem occulte factam fuisse, ex qua causa tolleretur talis presumptio contra collationem, nam presumptio habet tantum locum in his, quae sunt incerta non autem in his, quae sunt clara l. continuus §. cum ita de verb. oblig. sicut est contra collatio facta palam inducit presumptionem pro habilitate persone, & asserenti contrarium incumbit onus probandi: ita Abb. in d. cap. ut nostrum num. 8. vers. nota. 7.
- 7 Primo amplia vsque eo, ut immo dicatur nulla: ita not. Innoc. & Doct. in dict. cap. ut nostrum, & in addit. ad Abb. in dict. cap. cum olim pen. col. vers. secundo fallit, & Archid. in cap. si tibi absenti de praebendis.

In contrariam descendit sententiam Bal. in sua Marga. ut in verb. collatio idest immo valere, & de hoc videas Abb. in dict. cap. ut nostrum ut Eccles. benef. num. 18. nam licet contra illam presumatur, non per hoc dicitur nulla, ut ex supra allegatis in simili de contractu clam facto, qui tamen, licet presumatur simulatus, non tamen est nullus, ut de hoc late Cepo. in contract. in 20. presumpt. & fusius diximus in conclus. contractus simulatus, & de beneficij collatione adeas conclusionem collatio.

RESOLVTIO CXXXI.

- 1 Collatio beneficij facta tanquam vacantis per priuationem, an valeat tempore appellationis pendente vide numero 9.
- 2 Gesta tempore quo pendet appellatio sint attentata.
- 3 Paria sunt esse appellatum, vel esse infra tempus ad appellandum.
- 4 Et est de Stylo magna curiae Neapolitane.
- 5 Quae regula procedit nedum in civilibus, sed etiam in criminalibus.
- 6 Sententia priuatoria lata contra aliquem si pendente termino ad appellandum capta sit possessio est attentata.
- 7 Bannitus pendente tempore ad appellandum non potest impune offendi, & in quibus non procedat.
- 8 Procedit in confesso, & conuicto.
- 10 Publicatio absolutionis ab excommunicatione eo tempore quo facta est tanquam attentata a reuocanda secundum aliquos.
- 11 Sed contrarium est verius.

Collatio

Collatio Beneficij tanquam vacantis per priuationem,
an valeat si sit facta pendente tempore,
appellationis.

- 1 IN facti contingentia respondi non fuisse validam ta-
2 lem collationem ex eo quod gesta pendente tem-
pore decem dierum a die sententiae, qui dantur ad
appellandum sunt attentata, & via attentatorum re-
3 uocanda, perinde ac si fuissent gesta appellatione,
pendente, paria enim sunt esse appellatum, vel esse
infra decem dies ad appellandum etiam quo ad at-
tentata reuocanda, vt est text. in dict. cap. non solum
in princip. & glosa magistr. in l. ex iudiciorum ff. de
accusation. quam singularem dicit Corfett. in sing.
suis in verbo appellatio incip. item operatur, & com-
muniter approbatur tradit Francisc. Marc. in decif.
Delphinal. quest. 760. & glos. in leg. prima. ff. nihil
nouari appellation. pendens. & etiam Vin. commun.
opinion. lib. secundo, opinion. 30. incip. attentata
in secunda ampliacione, & post dictam glos. Alexan-
der in consil. 99. Visis; libro quinto, & tradit Mil. in
verbo attentata pendente tempore folio 29. & in
verbo appellationis tempus, & ibi addition. fol. 12.
pro qua est etiam decisio Guid. Pap. 74. in causis
ciuilibus, & Capic. decisio. 167. numero secundo,
4 vbi inquit quod etiam est de Stylo Magnae Curiae
Neapolitanae vt intra hos decem dies sententia, aut
decretum Magni Consilii non mandetur executioni,
& tradit Lap. allegation. 2. numero septimo, & Fran-
cisc. Marc. in decisione 271. in fin. Ruin. consil. 75.
quantum, numero secundo, libro quinto, & consil.
172. circa, numer. decim. libro quarto, & Maran-
ta in Speculo question. secunda, tertiae partis sextae
partis princip. numero 162. post Alexandr. in leg.
tertia, §. si ferus ff. de acquirend. possessione. & Bald.
& alios, de quibus per supradictos Doctores. Crot. in
consil. 7. in causa, num. 23. col. 4. & Didac. Practica-
rum quest. cap. 23. numero 2. vers. tertia interpre-
tatio, vbi post alios pariter testatur glos. in dicta l. ex
iudiciorum communiter teneri, & per Ioann. Bapt.
de Afin. qui quam plures vltra praescriptos ad id ci-
tat. in sua praxi iudiciorum, §. 31. cap. 2. in tertia li-
mit. princ. per tot. & Grat. in consil. 16. visis, nume-
ro sexto lib. 2. & pro regula quando sumus in casu,
in quo liceat appellare est hodie Decif. in Recoll.
A. Augustini tertia, quae incip. cum Andreas, & ita
etiam fuit tentum in vna Tolerana Cappellaniae co-
ram Oradino sub die 9. Iulii 1567. quod praesentatio
5 institutio. Et supradicta procedunt non solum
in causis ciuilibus, verum etiam in criminalibus, vt
est decif. Guid. Pap. in causis, & alia Franc. Marc.
quest. 907. num. 2. & est decif. Put. 414. incip. eadem
die lib. 3. vbi quod si lata contra aliquem sententia
6 priuatoria, & pendente termino ad appellandum,
capta sit possessio, talis possessio dicatur attentata,
& regulam tenet etiam Aegid. Bos. in praxi crimin.
in tit. de appellat. sub num. 3. vbi quod etiam tertius
potest pro condemnato appellare, & propterea ban-
7 nitus pendente tempore ad appellandum non po-
test impunè offendi, vt est verior, & magis commu-
nis opinio, de qua testatur Blanch. in sua Pract. cri-
min. fol. 100. num. 111. in cap. in quo tractat, an
ignorantia excuset a delicto, vbi plures, & authori-
tates, & iura ad hoc adducit, idemque post eum te-
nuit etiam de communi opin. attestans Iul. Clar. re-
ceptorum sententiarum lib. 5. in §. homicidium col.
trigesima octaua, vers. successuè quæro fol. 31. ita
vt mirum videri possit, quod Viuius commun. opin.
lib. 2. opin. 30. incip. Attentata in secunda ampli-
at. vers. secus in criminalibus, attestatus fuerit ex eodem
Blanch. dict. num. 111. magis commun. & verio-
rem opin. esse, quod bannitus pendente tempore ad ap-
pellandum possit impunè offendi cum contrarium
expresse firmit. Blanc. in lib. meo, vt supra dictum
est, quod tamen limita duobus modis. Primo, vt non
procedat hoc de consuetudine Parliamenti, & aliarum
Curiarum Delphinatus, vt idem ibid. & per Franc.
Marc. dict. decif. 907. & etiam de consuetudine sta-
tus Mediolani, vt dicit idem Clar. vbi supra. Secun-
do nisi essemus in confesso, & conuicto, tunc enim
dicti decem dies non expectantur. Guid. Papa dicta
decif. 74. Et pro hac ampliacione, & hac secunda il-
lius limitacione facit dicta decif. A. Augustini tertia,
quae incip. cum Andreas, vbi voluit, quod collatio fa-
cta de beneficio illius, qui fuerat condemnatus pen-
dente hoc tempore, non valeat, si talis condemnatus
potuit appellare, prout non potuisset appellare in ca-
su suo ex eo, quia ille erat confessus, & conuictus sal-
tem praesumptiue, ex quo ille carceres fregerat. Vnde
de ex illa decif. potest colligi etiam ampliatio ad
hanc secundam limitationem, vt procedat etiam si
quis sit conuictus, aut confessus praesumptiue. De-
clara etiam hanc ampliacionem, vt quamuis illa de
iure sit vera, & communis, de consuetudine tamen,
minimè obseruatur, vt habetur per Iul. Clarum in
sua Practica criminali, quæst. 96. in princ. vbi, & de
communi opin. supradicta, atque de illius in obser-
uantia attestatur; propterea, & possessio capta infra
hos decem dies sit attentata, & dixit Put. in Recoll.
9 suis p. 2. decif. 96. quod impetratio beneficij, tan-
quam vacantis per priuationem non valeat si sit facta
pendente tempore ad appellandum, quod ipsum in
eisdem terminis firmavit Chiffan. decif. 1. incipit
termino ad appellandum, vbi refert, ita etiam alias
fuisse tentum in alia Barchinonen. coram Marcello,
& motus hac regula consuluit alias Andr. Barbat. in
consil. visis dubiis col. fin. vers. ad octauum, num. 13.
lib. 3. quod si quis fuit ab excommunicatione abso-
lutus, & pendente tempore ad appellandum ab hac
absolutione ille fuerit per Iudicem publicatus abso-
lutus, talis publicatio debet tanquam attentata re-
uocari, quod dictum, licet prima fronte videatur
10 posse admitti, in rei tamen veritate nullo modo vi-
detur tenendum, quoniam si pendente hoc tempore
potest ferri excomm. & insuper pendente etiam ap-
pellatione, vt dicit Langell. in c. 12. de attent. appell.
pendent. in 23. limit. princip. non video, quare pu-
blicatio absolutionis, quae est fauorabilis, vt in dicta
23. limit. num. 6. non possit fieri pendente tempore
ad appellandum cum absolutio fiat, etiam post appel-
lationem interpositam, quod est magis iur. vulgar.

PRAXIS COLLECTARVM,
& Gabellarum.

RESOLVT. CXXXII.

- 1 Clerici, Ecclesiae, & monasteria, & personae Ecclesiasti-
cae, sunt immunes à collectis.
- 2 Hospitale gaudet priuilegijs Ecclesiarum, quando fun-
datum est auctoritate Episcopi.
- 3 Hospitale dicitur etiam religiosum, quando habet an-
nexam Ecclesiam, vel exercentur iura Episcopalia.
- 4 Hospitale fuisse fundatum auctoritate Episcopi praesu-
mitur ex signis.
- 5 Post mortem fundatoris Episcopus potest visitare hospi-
tale, quod non est religiosum.
- 6 Hospitalia quaelibet subdita sunt Episcopis quoad visita-
tionem, & executionem voluntatis fundatoris.
- 7 Hospitalia collectantur.
- 8 Hospitalia non tenentur ad Gabellas, etiam si vendant.